

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 4.

15. FEBRUAR 1939

11. ÅRGANG

Det er et troverdig ord

Det er et troverdig ord og fullt verd å mottas at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, blandt hvilke jeg er den største.

(1. Tim. 1, 15.)

Ja, det er et troverdig ord fordi det er stadfestet av ham, om hvem Faderen sa: «Dette er min sønn, hør ham». Vel, la oss høre etter hvad Jesus sier: «Menneskesønnen er kommet for å frelse det som var fortapt» (Matt. 17,5). Og det sier han hvis navn er Trofast og Sann-dru, og et trofast vidne lyver ikke. (Ordspr. 14,5).

Har vi noen grunn til å tvile på hans ord? La oss se hvad Herren sier i Salm. 89,35: «Jeg vil ikke bryte min pakt, og ikke forandre hva der gikk ut fra mine leber». Jeg synes det er underfullt, hvad svnes du?

Er dette ord om frelse verd å motta? Ja, det er det. Hvilke umåtelige verdier er blitt reddet fra å gå tapt på grunn av dette ord. Verdier? Ja, tenk over at bare en sjel er regnet mer verd enn hele verden. Og det er verd å mottas, fordi det er sagt av ham, som ga sitt liv og blod for å frelse oss.

Oss? Det var jo syndere Jesus kom for å frelse. Ja, hvad er du? Jesus sier: «Jeg er ikke kommet for å kalte rettferdige, men syndere. I hvilken klasse står du, rettferdig eller synder? Du forsøker å skjule din virkelige stilling og du vil kanskje også klare det inntil du står foran ham hvis øine er som ildsluer. Vi leser i Ordspr. 20, 8: En konge som sitter på domstolen, adspredrer alt ondt med sitt blikk.

Vår konge og frelser tilbyr nåde ennu, men en dag kommer, da han vil sette sig på domstolen, og vi skal alle åpenbare for hans domstol. Og

når vi står foran ham, hvem kan da si: «Jeg har renset mitt hjerte, jeg er ren for min synd?» (Ordspr. 20, 9). Ja hvem? Jo, det er de som har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod. (Åp. 7, 14.) Velsignede sannhet at han kom for å frelse syndere.

Simeon kom hin dag, da han drovet av ånden kom til templet, og tok Jesus i sine armer og sa: «Denne er satt til et tegn som blir motsagt. Men det er vel kanskje ikke noe ord, når vi undtar navnet Jesus, som er mer motsagt og hatet enn ordet: frelst.

Grunnen til dette er vel at ordet «frelst» innbefatter at det eksisterer en motsatt stilling og det har vi i ordet «fortapt». Og hvad bragte oss inn i den fortaptes stilling. Jo, det var synden. Men som stoltheten og hovmodet var det som bragte Eva og Adam til ulydighet og fall. og synden som en følge derav kom inn i verden, like sikkert er det stolthet som hindrer folk idag i å erkjenne at de er fortapte syndere. Det sårer simpelthen selvrespekten. Og det støter uavhengighetsfølelsen å være helt beroende av ham som frelser. Vi

er helt ute av stand til å redde oss selv, og derfor er det så få som blir frelst, fordi de ikke er villig til å gå inn på hans vilkår: «Dersom I bekjenner». Er du villig til å erkjenne at du er en synder, ellers skal din stolthet bli det middel som skiller dig fra Guds åsyn gjennem evigheters evighet. Du er kanskje for stolt til å erkjenne dig for det du virkelig er: En synder. Men Jesus var ikke for stolt til å ta din og min synd på sig. Han, den eneste rettferdige, blev regnet blandt overtredere.

Mange sier, som svar på spørsmål om deres sjels frelse: «Jeg ber for

mig selv bak den lukkede dør». I mange tilfeller vil det si det samme som: Det er en ting jeg vil ha for mig selv. Men dersom du virkelig er kommet i kontakt med din herre og frelser, Kristus Jesus, «bak den lukkede dør» kan du ikke ha det for dig selv. Det vil bli en hjertetrang for dig å fortelle om ham og hans nåde som er mektig til å løfte opp falne syndere. Du vil ikke da rolig gå og se på at fortvilte menneskesjeler forgår. Nei — du vil da, på selvopplevelsens grunn si: Han frelste meg, han vil også frelse dig.

Paulus holdt det ikke for sig selv. Hvor som helst bibelen er lest, lyder hans erkjennelse: «Blandt hvilke jeg er den største». Ja, når en kommer inn for Guds åsyn og får se sig selv i Guds lys, da blir det ikke meget igjen å rose sig av. Da blir det ikke stor anledning å måle seg selv med andre. Nei, da er det din sak som står for prøve. Du blir i den stund både den eneste og største synder, og du vet at du er kjent skyldig, og du vet dommen. Det blir rop i din sjel etter redning fra synd. Da kommer frelseren dig i møte, og din bøn: Herre, frels mig! bringer hele din nød og erkjennelse av synd for hans føtter. Hvad svar får du? «Også din synd og dom har jeg båret, du er fri!»

Fri! Kan du holde det for dig selv «bak en lukket dør»? Nåde — for et foraktet ord, men nu! «Jeg skammer mig ikke ved evangeliet, for ordet om korset er en Guds kraft til frelse for hver den som tror». Dette ordet om frelse er verd å mottas og det er verd å sprede ut, fordi det har håp for de håpløse, frihet for de bundne, seier for de som ligger under for synd og evig liv for alle som hører ordet og tar imot det.

Har du erfart Guds frelsende nåde? Er du ved hans nåde kommet inn i hans underfulle lys? Tenk da